

24 ΜΑΪΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ».

Συμεὼν ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει (†590).

Ἦχος πλ. α΄. Ἐωθινὸν ἦ.

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§29-31.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ἦχος π̣̣̣̣̣̣ Πα ϕ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^u θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οις ε εν τοις μνη μασι ²² ζω ην χα ρι σα α με
νος ^Δ ^δ ἐκ γ΄.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος π̣̣̣̣̣̣ Κε ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ι ι ου ^u ^q

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν

ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

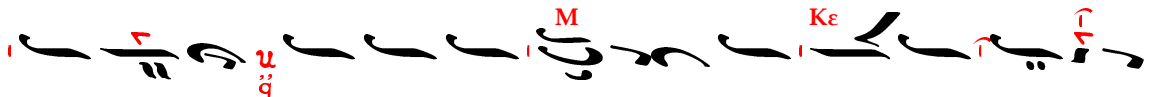
Θ^{Κε} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ι ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

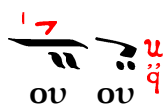
Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μιναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω
τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ^{Κε} αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ
τος χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις
Σε χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με
η τε κου σα εν σαρ κι τον ποι η την σου και θε
ον προ σβευ ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ

 μνου ουν των και προ σκυ νουν των τον το κον σου ου ου

 ου ου

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

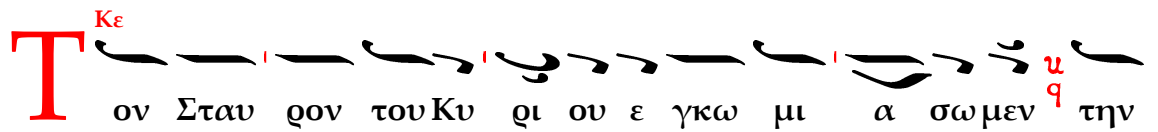
* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

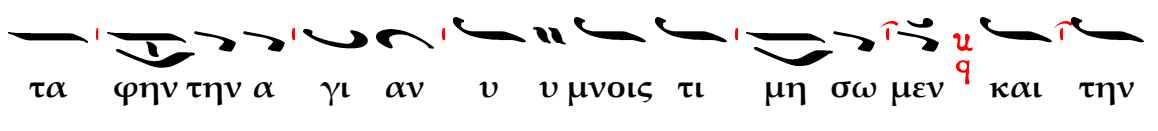
[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

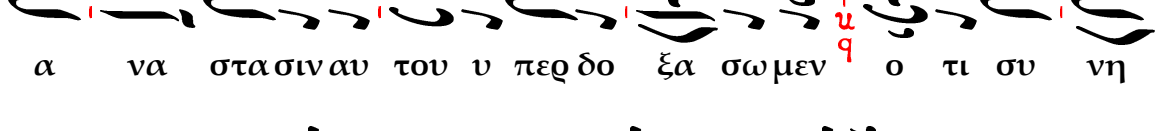
Ἦχος π̣ᾠ̣ε Κε ρ

Τ^{Κε}

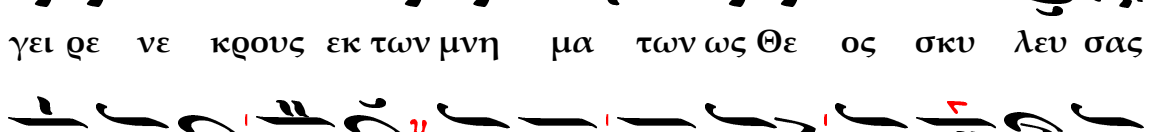
 ον Σταυ ρον του Κυ ρι ου ε γκω μι α σωμεν την

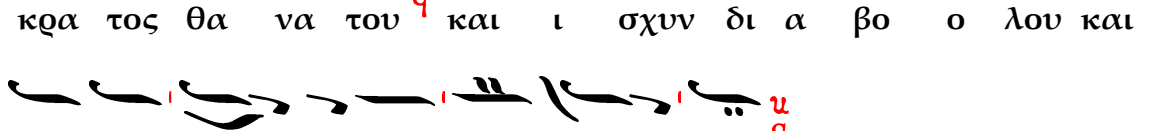
 τα φην την α γι αν υ υ μνοις τι μη σωμεν και την

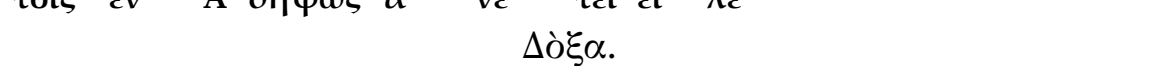
 α να στασιν αυ του υ περ δο ξα σωμεν ο τι συ νη

 γει ρε νε κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας

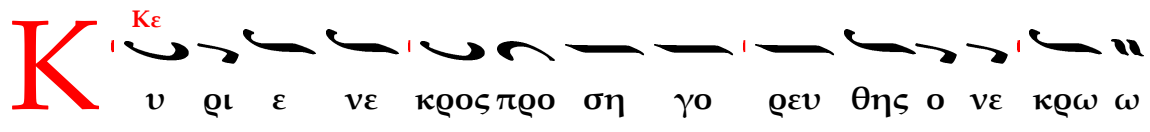

 κρα τος θα να του και ι σχυν δι α βο ο λου και

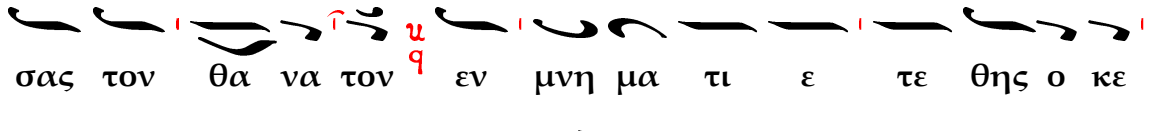

 τοις εν Α δηφως α νε τει ει λε

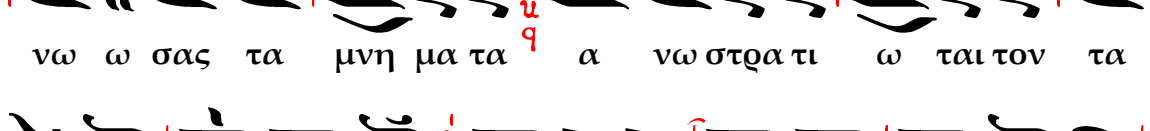
 Δὸξα.

Κ^{Κε}

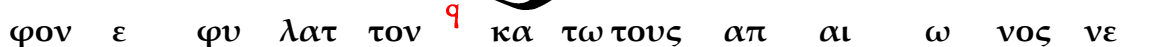
 υ ρι ε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω ω

 σας τον θα να τον εν μνη μα τι ε τε θης ο κε

 νω ω σας τα μνη μα τα α νω στρα τι ω ται τον τα

 φον ε φυ λατ τον κα τω τους απ αι ω νος νε

κρου ου ους ε ξα νε στη σας παν το δυ να με

και α κα τα ληπτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαι ρε α γι ον ο ρος και θε ο βα δι στον

χαι ρε εμ ψυ χε βα τε και α κα τα φλε κτε

ρε η μο νη προς Θε ον κο σμυ γε φυ ρα η με τα

γου σα θνη τους προς την αι ω νι ον ζω ην

κη ρα τε κο ο ρη η α πει ραν δρω στε κου ου

σα την σω τη ρι αν των ψυ χων η η μων

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κυ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα

σιν και την των α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν

τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα

γω ω ω ε δει λι α σα λη στης ε θε ο λο γη

σε κα γω ηρ νη σα μην σε α ρα κα λε σεις με

του λοι που μα θη την η πα λιν δει ξεις με α

λι ε α βυ θου ^uαλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε
ος και σω σο ον με ^uμε

Δόξα.

Tο ξε νον σε σω τηρ μμ στη ρι ον τω κο σμω
σω τη ρι ι α γε γε νηται ^uα να στας γαρ εκ
τα φσωμα τι κως ^vτς φθα ρεντας συ νη η η γει
ρας ως Θε ος ^uη παν των ζω η Κυ ρι ε δο ξα α
σοι ^u

Και νυν. Θεοτοχίον.

A^{Κε}πει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α ^u
η της Ευ αστην λυ υ πην χα ρο ποι η σα σα ^u
α νυ μνου μεν οι πι στοι και προσκυ νου μεν σε ^uο τι α
νη γα γες η μας εκ της αρ χαι ας α ρας ^uκαι νυν δυ σω
πει α πα αυ στως πα νυ μνη τε πα να γι ι α εις
το σω θη ναι η μας ^u

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̄ϛ Κε ρ

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^vδι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

Tων α γγε λων ο δη η η μος ^{v'}₂₂ κα τε

πλα γη ο ρω ων σε ^{v'}₂₂ ε εν νε ε κροι οις λο γι

σθε ε ε ε ντα ^u₉ τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ ^{v'}₂₂

την ι σχυν κα θε λο ο ον τα ^{v'}₂₂ και συν ε ε αυ

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα ^u₉ και εξ

α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα ^u₉

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

Tι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ^{v'}₂₂ ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ^u₉ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ^{v'}₂₂ προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ^u₉ ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ^u₉ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος ^u₉

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u q}

Λ ι ι α αν πρω ï μυ ρο φο ροι ε εδ ρα

μον^{v' 22} προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γϑ ϑ ϑ

σαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος

και ει ει ει ει πε^{v' 22} θρη νϑ ο ο και ρο ος πε ε παυ

ται μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε α

πο στο λοις ει ει πα τε^{u q}

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v' 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u q}

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ

ρων ελ θϑ ϑ ϑ ϑ σαι^{v' 22} προς το μνη η μα σθ

Σω ω ω ω τερ^{u q} ε νη χαν το αγ γε ε ε λθ

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νϑ^{v' 22} τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τϑ μνη η μα τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ^{u q}

Προ σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τθ

τθ Υι ο ο ο ον τε ^{v 22} και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα ^{u q} την Α γι αν Τρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α ^{v 22} συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ^{u q} Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ^{u q}

Και νυ υ υν και α ει και εις τθς αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην ^{u q}

Ζω ο δο την τε κθ θ θ σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας ^{v 22} ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε ^{u q} χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ^{v 22} ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ

σθ σαρκω θει εις θε ος και α αν θρω πος ^{u q}

Αλλη λθ ι α Α λλη λθ θ ι α ^{v 22} Α λλη

λϝ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u₉

Τὸ τρίτον.

A λλη λϝ ι α A λλη λϝ ι α ^{v'}₂₂ A λλη

λϝ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ^χ

ο ο ος ^u₉

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^λ_π ^ῥ_ῖ Κε ϕ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σϝ ^u₉

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα ^u₉ τϝ θα να α

τϝ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον A δαμ ε γει ραντα ^u₉ και εξ α δϝ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^u₉

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σϝ ^u₉

T ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^{v'}₂₂ ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγε το ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Αι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ εν η χσ εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε εστη τδ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z z} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Π ρο σκυ νδ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τδ ς τδ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των

αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κδ ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης^{v' z z} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σδ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'} ²² A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ (δεις) ⁹

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'} ²² A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ ^υ ⁹

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α'.

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω

τη ηρμου ρυ σαιμου την ψυ χην εκ γλωσσης δο λι ι

ι ι ας ^υ ⁹

T οισ ε ρη μι κοις ζω η μα κα ρι α ε στι

θε ι κω ε ε ρω τι πτε ρου μενοις ^υ ⁹ ^χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^υ ⁹ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των ^χ

αι ω νων α μην ^{u q}

A γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα
τα ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις ^{u q} αυ το κρα
τες γαρ ον της Τρι α αδος εν εστιν α ψε ε ε ε ευ
στως ^{u q}

Ἀντίφωνον Β

E ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε
κει ει σε ^{v 22} ο θεν βο η η θει α η κει ^{u q}

Δ ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε
νη ^{v 22} σκαι ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα τω ^{u q} ^χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^{u q} και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

A γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν ^{u q} συ
ει Θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα
σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας ^{u q}

Ἀντίφωνον Γ'

Επι τοις ειρηκοσιμοις εἰς τὰς ἀυλάς προ
σβώμεν Κυρίου ἰουχάρας πολλῆς πλησθεῖς χάσ
α
να πεεεεεμπω

Επι οἰκὸν Δαβὶδ τὰ φοβερά τελεσι
οῦσθαι πυρὸς γὰρ ἐκεῖ φλέεγον ἅπαντα αἰσχρο
οὐκ ὄντων

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνευ
ματι Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ
ωνῶν ἀμήν

Αγίῳ Πνεύματι ζωαρχικῆ ἀξι
ᾶ ἐξ ὅλων ὧν ἐμψύχουται ὡς ἐν Πατρὶ
ἀματεκαὶ Δοοοοοογω

Προκείμενον.

Αναστήθι Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ὄσιμος ὁ
σὺ βασιλεὺς εἰς τοὺς αἰῶνας

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ²² ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας ⁹

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, φαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ²² ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω να α α ας ⁹

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ⁶

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ²² πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον ^Δ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία: ὀρθοί: ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Η΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 11-18).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτόν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ραββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἅπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἶπε αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτιθμων σ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μ ε

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μ ε και α πο της α μαρ τι ας μ ε κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μ ε νω πι ον μ ε στι δι α παν

τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω

θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδ ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μ ε

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Ι δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ασ τα α δη λα και
 αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι
 α ασ ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α α ας
 μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
 να

Α πο ςρεψον το προ σω πον σα πο των α
 μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιανκαθαρανκτισονενεμοιοθε
ος καιπνευμαευθεσεγκαινισονεντοιςεγκαιτοις

μυ
Μηαπορησηςμεαποτπροσωπασε και
τοπνευμαστοαγιονμηαντανεληςαπε

μυ
Αποδοςμοιτηναγαλλιασιντουσωτη
ριουσε καιπνευματιηγεμονικωστηριξον

με
Διδαξωανομουςταςοδωσε καιαση
βειςεπισεεπιστρεψεσι

Ρυσαιμεεξαιματωνοθεοςοθεοςτης
σωτηριιαςμαγαλλιασεταιηγλωσσαμητην
δικαιοσυνηνσε

Κυριεταχειλημουανοιξεις καιτο
στομαμαναγγελειτηναινεσινσε

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν Δ

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ε

Η υ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος Δ ουκ ε ξου δε νω σεις ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ

την Σι ων Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ

σα λημ Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ε

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χθς Δ και ε λε η σον με ο θε ος Δ λ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Ζ'

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον Δ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ζ' Ταις της Θεο το οκθ πρε σβει αις ε λε
 η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
 των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα
 θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
 ζω ην και με γα ε λε ο ο ος
 Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος Δι-θ

ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στολων πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο
 μη μα α μϑ

Ανα στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φϑ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο ο
 ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων
(καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τοῦ Τυφλοῦ)

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ῥδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ῥχος 4 Πα ρ

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος ^π η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας ^π (δίς)

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σεισου Κυ ρι ε ^Δ
Κ α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα ^Δ
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως ^π
Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα ^Δ και χαι ρε τε φα σκον
τα ^Δ τρα νω ως ακου σο με θα ^Δ ε πι νι κι ον α
α δο ον τες ^π

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σεισου Κυ ρι ε ^Δ
Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν ^Δ

γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
 δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη
 αι ω ω νι ι ος

Κανών τῆς Θεοτόκου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς ἐν τοῖς πρώτοις
 Τροπαρίοις. Θεοφάνους.
 ᾠχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Θ α να τω σε ως τον ο ρον α νε μο χλευ σας
 αι ω νι αν ζω ην κυ ο φο ρη σα σα Χρι στον
 τον εκ τα φθ α να λα αμ ψαν τα ση με ρον Παρ θε ε
 νε ε πα να μω με και τον κο σμον φω τι ι σα αν τα

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω
 νων α μην

Α να στα ντα κα τι δε σα σον Υι ον και Θε ον
 χαι ροις συν Α πο στο ο λοις θε ο χα ρι τω τε
 α γνη και το χαι ρε πρω τω ρ γω σ ως πα αν των χα ρα ς

αι τι ι α α εισ δε δε ξαι Θε ο μη τορ πα να α
μω ω με

Ῥδὴ γ'.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθαρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
N υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε και
γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε τω
γουν πα σα κτι ι σις την ε γε ρ σιν Χρι στου εν η
ε στε ρε ε ω ω ται

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
X θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η με ρον α να σταν τι σοι συ νε σταυ ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ εν τη

βασιλειαι σου

Τῆς Θεοτόκου.

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Επι την ακηρατον ζωην επανερχο

μαιση ημερον αγαθοτητι του γεννηθεντος

εκ σου και πασιτοις περασιν Αγνητο φεγγοσ α

στρααψαντος

Και νυν και αι καιεις τς αιωναστωναι ω

νων αμην

Θεονον εκυησασαρκικεκνεκρων καθως

ειειπενεξεγειρομενον θεασαμενη

Αγνηχορευεκαι του τονως Θεοναχραντε μεγα

αλυυνεεεε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Τυφλοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ ποιητής, παρερχόμενος εὔρεν ἐν τῇ ὁδῷ, Τυφλὸν καθεζόμενον, θρηνηδοῦντα καὶ λέγοντα· Οὐ κατείδον ἐν βίῳ, τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ τὴν σελήνην, τὸ

φέγγος αὐγάζουσας· ὅθεν ἐκβοῶ σοι, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, φωτίσαι τὰ σύμπαντα, φώτισόν με ὡς εὐσπλαγχνος, ἵνα κράζω προσπίπτων σοι· Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσίν μοι δώρησαι, διὰ πλῆθος ἐλέους, μόνε φιλόανθρωπε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· * Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Ὁ Οἶκος.

Ῥεῖθρόν μοι δώρησαι Χριστέ, σοφίας τῆς ἀρρήτου, καὶ γνώσεως τῆς ἄνω, τὸ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ πλανωμένων ὁδηγέ· ἵνα διηγῆσωμαι, ἅπερ ἡ θεία βίβλος ἐδίδαξε τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, δηλονότι, τὴν τοῦ Τυφλοῦ θαυματοποιίαν· ὅτι ἐκ γενετῆς τυφλὸς ὑπάρχων, ὀφθαλμοὺς τοὺς αἰσθητοὺς ἀπολαμβάνει, καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς, ἐν πίστει ἀνακραυγάζων· * Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.

Στίχ. Θαυμαστὸν ᾧκει πρὶν Συμεὼν γῆς ὄρος,
Πόλου δὲ πανθαύμαστον οἰκεῖ νῦν ὄρος.

Εἰκάδι ἔνθα νόες Συμεὼν μόλεν ἀμφὶ τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μελετίου τοῦ στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἰωάννου, Στεφάνου, Σεραπίωνος τοῦ Αἰγυπτίου, Καλλινίκου τοῦ μάγου, Κομήτων καὶ Τριβούνων δώδεκα, γυναικῶν τριῶν, Μαρκιανῆς, Παλλαδίας καὶ Σωσάννης, νηπίων δύο, Κυριακοῦ καὶ Χριστιανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτυρησάντων χιλιάδων ἑνδεκα καὶ διακοσίων ὀκτώ. Τελεῖται δὲ ἡ σύναξις πάντων τούτων εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πλάτωνος, τὸν εὐρισκόμενον εἰς τὰ προαύλια τὰ ὀνομαζόμενα τοῦ Δομνίου.

Εἰς τὸν Μελέτιον·

Στίχ. Πεύκην πικρὰν λέγουσιν, ἀλλ' ἦν ἡρμένω,
Ἵμῆττιόν τι τῷ Μελετίῳ μέλι.

Εἰς τὸν Στέφανον καὶ Ἰωάννην·

Σὺν Ἰωάννῃ Στέφανος κάραν ξίφει,
Πόθῳ στεφάνων τῶν ἀκηράτων, κλίνει.

Εἰς τὸν Σεραπίωνα·

Γλυπτοῖς ὁ Μάρτυς μὴ θύων Σεραπίων,
Ἐκ γλυπτολάτρου τέμνεται τὸν ἀχένα.

Εἰς τὸν Καλλίνικον τὸν μάγον·

Τμηθεὶς ἀμείβεις εἰς ἀθλητὴν τὸν μάγον,
Τὴν Καλλινίκου κλήσιν οὐ κληθεὶς μάτην.

Εἰς τοὺς δώδεκα Τριβούνους·

Φθαρταὶ τριβούνοι καὶ κόμητες ἀξίαι,
Ἄφθαρτον εὖρον ἐκ πυρὸς τὴν ἀξίαν.

Εἰς τὴν Μαρκιανήν, Σωσάνναν καὶ Παλλαδίαν·

Μαρκιανή, Σωσάννα καὶ Παλλαδία,
Εὐλοκτονοῦνται μὴ θύουσαι Παλλάδι.

Εἰς τὰ δύο νήπια·

Κυριακὸν δὲ καὶ Χριστιανὸν ξίφος,
Δούλους ἀνείλε χριστιανοὺς Κυρίου.

Εἰς τὰς ἑνδεκα χιλιάδας τῶν Μαρτύρων·

Εἰς χιλιάδας στερόροι εὐθηνήσατε,
Ἐφησὶ Δαυὶδ ψαλμικῶς προφητάναξ.

Εἰς τοὺς διακοσίους ὀκτὼ Μάρτυρας·

Διπενταπλὴν κτείνουσιν εἰκάδα σπάθαι,
Ἐσυγκατακτείνουσιν ἀπλὴν ὀκτάδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ, τοῦ ἐν Εὐρύχῳ τῆς Κύπρου.

Στίχ. Εὐρὸν πεδίον εὖρατο Παραδείσου,
Ἐνθα ὤκησεν Κυριακὸς Εὐρύχου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ Στυλίου, τοῦ ἐν Περεγιασλάβλ.

Στίχ. Περίβλεπτος ἦν Νικήτας ζῶν ἐν σύλῳ,
Καὶ νῦν περίβλεπτος ἐν σκηναῖς ἀγίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γαβριήλ, ἀρχιεπισκόπου Νόβγοροντ.

Στίχ. Πρὸς τὸν Γαβριὴλ Νόβγοροντ ἀπεστάλη,
Ὁ ἄρχων Γαβριὴλ λέγων· Δεῦρο ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βικεντίου τοῦ ἐκ Λειρίνου, ἐν τῇ Νοτίῳ Γαλλίᾳ, κατὰ τὸν εἴ ἀπὸ Χριστοῦ αἰῶνα διαλάμψαντος καὶ ἐν γραφαῖς θεοφωτίστοις τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐν τῷ λαῷ στηρίξαντος. (†450)

Στίχ. Ὑπῆρξε Βικέντιος λόγοις καὶ ἔργοις,
Ἐμπνουν εὐαγγέλιον ἐν τῷ Λειρίνῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξιν ἐορτάζομεν πάντων τῶν στρατιωτικῶν Ἁγίων.

Στίχ. Αἱμάτων χύσει ὑπογράψαντες πίστιν,
Ἐστέφθητε δόξῃ, Χριστοῦ στρατιῶται.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ἕκτη ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὸ εἰς τὸν ἐκ γενετῆς Τυφλὸν ἐορτάζομεν, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος

ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, θαῦμα.

Στίχ. Φωτὸς χορηγός, ἐκ φάους πλέον φάος,

Τὸν ἐκ γενετῆς ὀμματοῖς Τυφλόν, Λόγε.

Τῷ ἀπείρω ἐλέει σου, φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Τῆς Ἀναλήψεως

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ

μέχρι τῆς μετ' αὐτὴν Τρίτης.

ΑΡΓΑΙ

Ἦχος π̣ᾠ̣ κ̣ε ρ

ὠδὴ α'

Κε
Τ ω Σω τη ρι Θε ε ω ω τω ε ε εν θα
λα ασ ση η λα α α ον πο σιν α βρο ο χοις
ο δη γη η σα αν τι και Φα ρα ω πανςρα
τι α α α κα τα πον τι ι σα α αν τι
αυ τω μο ο νω ω ω α σω ω μεν ο ο ο ο τι
δε δο ο ο ξα α σται αι αι

ὠδὴ γ'

Μ υ να μει τσ Στα αυ ρσ σσ ς Χρι ι στε ε
στε ρε ω σο ον μσ την δι α α νοι οι οι αν
εις το υ μνειν και δο ο ο ξα ζειν σσ την σω τη
ρι ι ον α να α α λη η ψι ι ιν

ὠδὴ δ'

Ε^{Κε} ι σα κη κο α α την α κο ο η ην²² της
 δυ να στει ει ας τσ Σταυ ρσ ς ς σσ^υ ως⁹
 πα ρα δει σο ο ος η νοι γη δι ι α α αυ
 τσ^υ και ε ε ε βο η η σα δο ξα τη δυ να α^Μ
 α μει ει σσ Κυ υ υ ρι ι ε ε ε^υ

ὥδη ε'

Ο^{Κε} ρ θρι ζον τες βο ω μεν σοι Κυ ρι ι ε²² σω^υ
 ω σον η η μας²² συ υ υ γαρ ει Θε ο
 ος η η η μων^υ εκ τος σσ α α αλ λο ον σκ^Μ
 οι οι οι δα α με ε εν^υ

ὥδη ς'

Ε^Μ κυ κλω σε με α α βυ υσ σος τα φη μοι
 το κη η τος ε γε ε νε ε ε το^υ ε γω ω
 ω δε ε βο η σα²² προς σε ε τον φι λα
 αν θρω ω ω πον και ε ε σωω ω σε ε ε με
 ε η δε ξι α σου Κυ υ υ ρι ι ι ε ε^{Κε}

ε^υ

ὠδὴ ζ'

Ο ^{Κε} εν κα ^Μ μι νω ^{Κε} πυ υ ^{ν'} ρο ος ²² τας υ υ υ
^Μ μνο ο ^{Κε} λο ο ο ^{Κε} γας ^Μ σω ^{Κε} σας ^υ παι αι αι ⁹ αι ^υ δας ⁹ ευ λο
^Μ γη ^{Κε} τος ο ^Μ θε ^{Κε} ος ο ^{Κε} ο ^{Κε} των πα ^{Κε} τε ε ε ρων
^Μ η ^{Κε} μω ^υ ων ⁹

ὠδὴ η'

Α ^{Κε} ι νυ ^χ μεν ευ ^χ λο ^χ γυ ^χ μεν ^χ προ ^χ σκυ ^χ νυ ^χ δ ^χ μεν ^χ τον
^υ Κυ ^υ υ ^υ ρι ^υ ι ^υ ι ^υ ον ⁹

Τ ^{Κε} ον εκ ^{Κε} Πα ^{Κε} τρος ^{Κε} προ ^{Κε} ο ^{Κε} αι ^{Κε} αι ^{Κε} ω ^{Κε} ω ^{Κε} νων ²² γεν ^{Κε} νη
^υ θε ^υ τα ^υ α ^υ γι ^υ ο ^υ ο ^υ ον ^υ και ^υ αι ^υ θε ^υ ε ^υ ε ^υ ον ⁹ και
^υ ε ^υ πε ^υ σχα ^υ τω ^υ ων ^υ τω ^υ ων ^υ χρο ^υ ο ^υ νων ²² σα ^υ ρ ^υ κω ^υ θε ^υ ν ^υ τα ^υ ε ^υ ε
^υ εκ ^υ Πα ^υ ρ ^υ θε ^υ ε ^υ ε ^υ ε ^υ νυ ^υ δ ^υ μη ^υ η ^υ η ^υ τρος ^υ ι
^υ ε ^υ ρεις ^υ υ ^υ υ ^υ μνει ^υ ει ^υ ει ^υ τε ^υ λα ^υ ος ^υ υ ^υ πε ^υ ε ^υ ρυ ^υ υ
^υ ψυ ^υ δ ^υ δ ^υ τε ^υ εις ^υ παν ^υ τα ^υ ας ^υ τας ^υ αι ^υ ω ^υ ω ^υ ω ^υ να ^υ α ^υ α

^υ ας ⁹

Τῆς Ἀναλήψεως
Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ
μέχρι τῆς μετ' αὐτὴν Τρίτης.

ΣΥΝΤΟΜΑΙ

Ἦχος π̣ά̣ Ϟ̣ Κε Ϟ

ὠδὴ α'

Τ^{Πα} ω σω τη η ρι Θε ω τω εν θα λα σ ση λα
ον πο σιν α βρο χois ο δη γη σα ντι και Φα
ρα ω παν στρα τι α κα τα πο ντι σα ντι αυ
τω μο νω α σω μεν ο ο τι δε δο ο ξα α σται

ὠδὴ γ'

Δ^{Πα} υ να μει ει τσ ταν ρσ σ Χρι στε στε ρε ω
σον μσ την δι α νοι αν εις το υμ νειν και δο
ξα ζεινσσ την σω τη ρι ον α να α λη η ψιν

ὠδὴ δ'

Ε^{Κε Ϟ} ι σα κη κο α την α κο ην της δυ να στει ας
τσ ταν ρσ σσ ως πα ρα δει σος η νοι γη δι αυ
τσ και ε βο η σα δο ξα τη δυ να α μει σσ
Κυ υ ρι ι ε

ᾠδὴ ε'

Ο ρ θρι ζο ντες βο ω μεν σοι Κυ ρι ε σω σον
 η μας συ γαρ ει Θε ος ημων εκ τος σα αλλον
 ουκ οι οι δα α μεν

ᾠδὴ ς'

Ε κυκ λω σε με α βυσ σος τα φη μοι το
 κη η η τος ε γε νε το ε γω ω δε Ε βο
 η σα προς σε ε τον φι λαν θρω πον και ε σω
 σε ε με η δε ξι α σα Κυ υ ρι ι ε

ᾠδὴ ζ'

Ο εν κα μι νω πυ ρος τς υμ νο λο γς σω
 σας παιδας ευ λο γη τος ο Θε ος ο των πα τε ρων η
 μων

ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τ ον εκ Πα τρος προ αι ω νων γε ννη θεν τα Υι
 ο ον και Θε ον και επ ε σχα των των χρο νων σα

ρκω θεν τα εκ Πα ρθε ε ν8 μη τρος ι ε ρεις υ
 μνει ει τε λα ος υ πε ρυ ψ8 ς τε εις παντας τ8ς
 αι ω ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα ἢ θ' ᾠδῆ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου
 σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα
 να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλλου
 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
 εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα

να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον
τον ζω ο δο την

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου
Σι ων συ υ δε α γνη τε ρ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γε ρ σει του το ο κου ου σου

Χ ρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον
θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μα ρ
τι αν κο σμου

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πη γ γει λω ε σε σθαι με χρι τε ρ μα τωνα ι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λε ται

και χαι αι ρει ο τι χρι στος α νε στη και Α της

ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν εκτυ πω τε ρον

σου ου με τα σχει ει ει ν εν τη α νε σπε ε ρω η

με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Χ Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι

συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη

τος το κρ α τος

Σ υμ φω νως Παρ θε ε νε Σε μα κα ρι ζο μεν
 πι στοι χαι ρε πυ λη Κυ ρι ι ου ου ου χαι
 ρε πο λις εμ ψυ χε χαι ρε δι Ης η μιν ε λαμ ψε
 ση η με ρον φω ω ως του εκ σου τε χθε εν τος της
 εκ νε κρων α να στα α σε ε ως

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των
 αι ω νω α μην

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο γη
 με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ
 Υι ος α νε στη τρι η με ρος εκ τα φου

Ε υ φραι νου α γα αλ λου η θει α πυ λη τς
 φω τος ο γαρ δυ νας εν τα α φω ω ω Ι
 η σης α νε τει λε λαμ ψας η λι ου φαι δρο τε ρον
 και τς πι στς υ υς παν τας κα ταυ γα α σας θε

ο χαριτωτε Δε εσποιοι να

Ἡ καταβασία

ᾠχος π̣η̣ Κε ρ

Σ ^{Κε} ε την υ περ νην και λο γονμη τε ρα Θε ου την
εν χρο νω τον α χρο νον α φρα α στως κυ η σα σαν
οι πι στοι οι ο μο φρο νως με γα λυ υ νο ο
με ε ε εν

και ἀργῶς

ᾠχος π̣η̣ Κε ρ

Σ ^{Πα} ε τη ην υ υ πε ερ νην και αι λο ο ο
ο ο γο ον μη τε ε ε ε ε ρα α Θε ε ε ε ε
τη ην εν χρο ο ο νω το ο ον α χρο ο νο ο ο ον
α φρα σω ως κυ η η η σα σαν οι πι στοι οι
οι οι οι ο μο φρο ο νω ως με γα λυ υ υ
νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ᾠχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

ᾠχος Δι-θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα

σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα

νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο

ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα

σχα της α φθα ρι σι αστου κο σμου ου σω τη η ρι ον

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὅμοιον.

ᾠχος Δι-θ

T ρς νο ε ρς μ ο ο φθα λ μς πε πη

 ρω ω με ε νος Κυ υ ρι ε εκ ζο φε ρας α

 α μαρ τι ι ι ας συ φω τα α γω ω γη σο ον

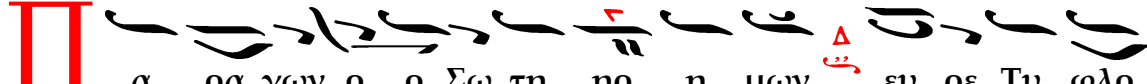
 εν θεις οι κτιρ μον τη ην τα πει ει νω σιν

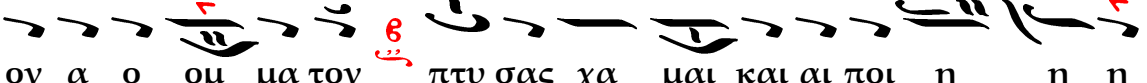
 και τοις της με τα νοι ας κα θα ρα ας με δα α κρου

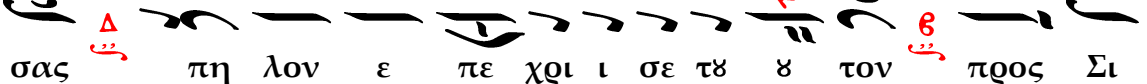
 σιν

Ἔτερον.

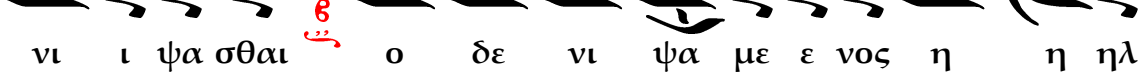
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

Π α ρα γων ο ο Σω τη ηρ η μων ευ ρε Τυ φλο

 ον α ο ομ μα τον πτυ σας χα μαι και αι ποι η η η

 σας πη λον ε πε χρι ι σε τσ ς τον προς Σι

 λω αμ α πε ε στει λε τσ α πελ θει ει ν και

 νι ι ψα σθαι ο δε νι ψα με ε νος η η η λ

 θε βλε πων το φως σσ ς Χρι στε ε μου

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Παφ

Π α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα α

 τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε

το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ν ου ου
ρα α α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις σοι προπει υ υ μνος τω ω Θε ε
ω

Α ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες
οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει
ει ει τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
εις α α αυ του σοι προπει υ υ μνος τω ω Θε ε
ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
δοξα αυ τη
εσται πασιτοις οσι οις α α αυ τσ

Κ υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο των
πα ρα α νο ο ο μων προ η η λθες ε εκ του ου μνη
η η η μα α α α τος καθως ε τε χθης εκ
της Θε ο ο το ο ο κου ουκ ε γνωσαν πως εσα αρ
κω ω ω θης οια σω ω μα τοι οι σουου Α α α

α αγ γε ε ε ε λοι ουκ ησ θοντο πο τε α νε στης

οι φυ λασσοντες σε στρατι ι ω ω ω ται αμ φο τε

ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ε ρευ νω ω ω ω σι

πε φα νε ρω ται δε τα θαν μα τα τοις προ σκυ νου σιν

εν πι ι σται το ο μυ υ στη η η ρι ι ι ι ον

ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν αγ αλ λι α α σιν και

το με ε γα ε ε ε λε ος

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στε

ρε ω μα τι της δυ να με ως α α αυ τῶ

Κυ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν

τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος

α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα

α α α α φι ι ι ι α εις μα ρ τυ ρι ι ον

τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου

τα φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα α λι ι

λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω τη ρου ου ου ου

με ε ε ε νος με γασουτο ε λε ος α κα τα λη

πτεσωτηρ ε λε η η σον η η μας

Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κα

τα το πληθοςτης με γα λω συ υ νης α α αυ

τς

Κυ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δραμον ε πι ι το

ο μνη η η μα του ι δειν σε τον Χριστον τον δι η

μα α ας πα θο ο ο ον τα και προ σελ θου σαι ευ

ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η με

ε ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι σθεε ε

εν τα και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε ε ε

Κε γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος

Πα ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε κρων ο

σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων

Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν ψαλ τη

ρι ι ω και αι κι θα α α α ρα

Κ^{Πα} υ ρι ι ε ω σ περ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου
 τουου τα α α α α φου ου τω σ ει σηλ θες και των θυ
 ρων κε κλει σμε νω ων προ ος τους Μα α α θη τα α α ας
 σου δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α θη
 α περ κα τε δε ξω σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ μη
 η η η σας ως εκ σπερ μα το σ Δα βιδ μω λω πας υ πη
Κε νε ε γ κας ως υι ος δε ε τουου Θε ε ου ου κο σμον
 η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω σας με γα σου το
 ε λε ος α κα τα λη πτε σω τηρ ε λε η σον η η
 μας

Στιχηρά του Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος **Π** **Κε ρ**

Χ Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
 τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
 πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

δε δει και Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Κε
ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι

στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι

ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α

σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ

χο ο με νον

Χ
Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

Κε
Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με τα
των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον ως εν
φθο ρα α πελ θου σαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθη ταις

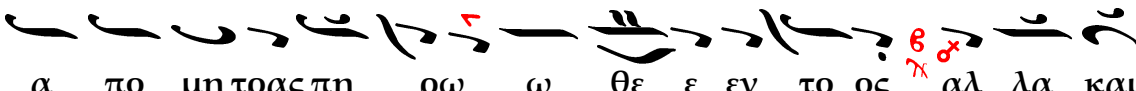
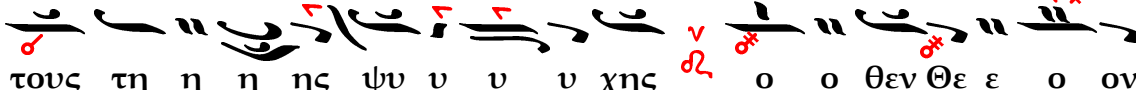
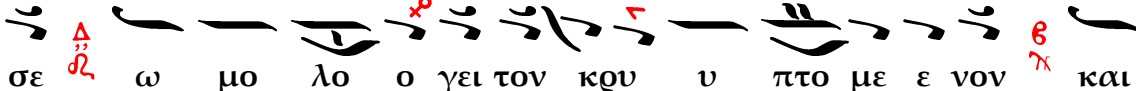

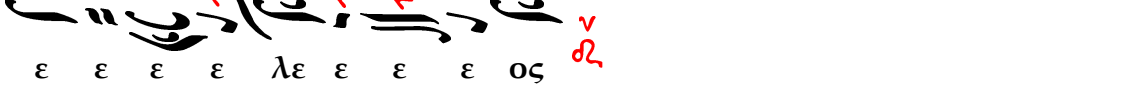
Χ
Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη

Κε
Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα

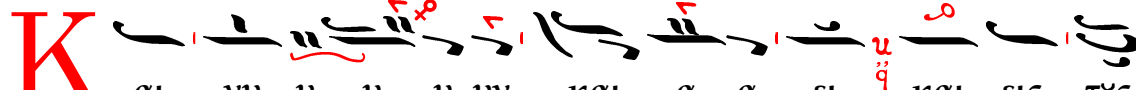
Πα σχα πανσε βα σμι ον η μιν α νε τει λε⁹ Πα σχα
εν χα ρα αλ ληλουςπε ρι πτυ ξω με θα²² ω ω
ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης⁹ και γαρ εκ τα
φου ση με ρον⁹ ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος²² τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων⁹ κη ρου υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις⁹

Ἦχος Ἀδ' Νη ρ

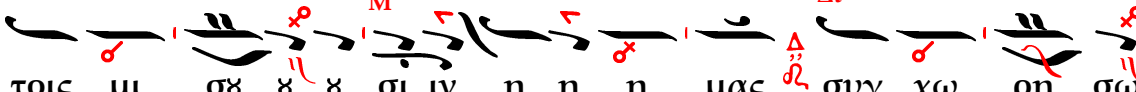
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι⁹
Τ ις λα α λη η η σει ει τας δυ να στει ει⁹ ας
σου⁹ Χρι ι στε⁹ η τις ε ξα ρι ιθ μη η σει⁹ των
θα αυ μα α των σου τα α α πλη η η η θη⁹ δι
πλουςγα ρως ω ρα α θης ε πι ι γης⁹ δι ι α α
γα θο ο ο τη η η η τα⁹ δι πλας και τας ι ι
α α α σεις⁹ τοις νο ο σου ου σιν ε χο ο ο
ρη η η η γεις⁹ ου μον γαρ του ου σω μα α τος⁹

 ο φθαλ μου ους δι η η η νοι οι οι οι ξας ^{Νη} του

 α πο μητρασπη ρω ω θε ε εν το ος ^β αλ λα και

 τους τη η η ης ψυ υ υ υ χης ^ν ο ο θεν ^β θε ε ο ον

 σε ^Δ ω μο λο ο γει τον κρυ υ πτο με ε νον ^β και

 πα α α σι πα ρε ε ε ε χο ο ο ον τα α το με γα

 ε ε ε ε λε ε ε ε ος ^ν

^{Πα} Ηχος Πάφ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας

 αι αι ω ω ω νας ^Δ των αι ω ω νων α α α μην ^π

^{Πα} Ηχος Πάφ

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και

 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ

 υ ρει και α λλη λθ ςς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω

 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και

 τοις μι σθ ς ς σι ιν η η η μας συγ χω ρη σω

 ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α α

Κε
 σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 Πα
 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
 Κε
 τω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
 Πα
 εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην
 Δ
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πά φ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι ι α

Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν
 Σε δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι
 α την με γα α λην Σου δο ο αν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
 τερ πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αιρωντην αμαρτι ι αν του κο
σμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας αμαρτι ι
ας του κο ο σμη

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να
εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρτη τους φυ λα χθη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας

θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα Σ (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε

η σο ον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ

τον Σοι

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ει ν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος μου

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου σι

Σε

A γι ος ο Θε ος ^{ν' 22} Α γι ος Ι σχυ ρος ^{ν' 22} Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u' q̄} (τρίς)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{u' q̄}

K αι νυ υν και α ει ^{ν' 22} και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην ^{u' q̄}

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u' q̄}

Ἄσματικόν. ^χ

A γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{ν' 22} Α α α α
γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{u' q̄} Α γι ος Α α α
θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα
α α ας ^{u' q̄}

A να στα ας εκ τσ μνη μα τος και τα δε
σμα δι αρ ρη η ξας τσ α α δου ^{ν' 22} ε λυ σασ το κα τα
κρι μα τσ θα να τσ Κυ ρι ε ^{u' q̄} πα αν τας εκ των πα
γι ι δων τσ εχ θρσ ρυ σα μενος ^{u' q̄} εμ φα νι σας σε

 αυ τον τοις Α πο στο λοις σου ^{ν'}₂₂ ε ξα πε στειλας αυ τος

 ε πι το κη ρυγ μα' ^{u'}_q και δι αυ των την ει ρη νην

 πα ρεσ χες τη οι κου με ε νη μο ο νε ε πο λυ ^{χ'}

 λε ε ε ε ε ε ^{u'}_q

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

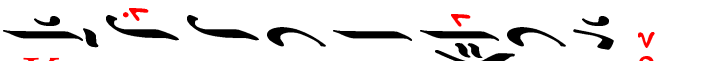

Ἦχος π̣ά Πα ρ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^{u'}_q θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οις ε εν τοις μνη μα σι ²² ζω ην χα ρι σα α με νος ^Δ₂₂

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος π̣ά Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{ν'}₂₂

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β₂₂

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ₂₂

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ₂₂

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β₂₂

Kυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^{ν'}₂₂

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πᾶζ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδζ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^βζχ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδζ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}υῖ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη,ρ}βζχ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^νδζ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

ᾠχος πᾶζ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδζ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^βζχ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδζ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γζ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Πρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδζ

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.
Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

ᾠδὴ Δι-θ.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 67' (67).

Ἦχος Πάφ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
 Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
 ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι-Θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:
 Ψαλλον τας σοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Οὐ φάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
 ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος π̃ ρ̃ Κε ς

Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μιναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω
τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος π̃ ρ̃ Γα ρ

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Ἦχος π̃ ρ̃ Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλ θες α α θα να α τε
α λλα του Α δε κα θει λες τη ην δυ να α μιν

και ανεστης ως νικητής Χριστέ ο Θεός
 γυναιξί Μυροφόροις φθεγξαμένονος χαιρέε
 τε και τοις σοις Αποστόλοις ειρηνην δω
 ρου μένος ο τοις πεσουσι παρχων αα ναστα
 ασι ι ι ι ν

Τρισάγιον Κυριακού Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος Παφ

Α μη η η ην Αγιος ο Θεε ε ε ος Αα
 γιος Ισχυυυρος Αγιιοος ααθα
 α ναα το ο ος Ελεεε η η η σον η η
 η μας

Τὸ τρίτον.

Α α γι ος ο ο Θεε ε ε ος
 Ααα γι ος Ισχυυυρος Αγιιο
 ος ααθαα ναα το ο ος Ελεεε η η η
 σον η η η μας
Δ ο ξα Πατρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω και

Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και ει εις

της αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Α γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε

λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Δύναμις.

υε ε Δυ υ υ υ υ υ νά α α α μισ

Α α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

Τ ο ο ο το ο ο ο το ο ο ο ο ο

το ο ο το ο ι το ο τε ε ε ε

τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρι ρε ε ρε ε

εμ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε ρου τε ε

ε το ο ο ο το ο ο ο το ο ο το ο

τε ε ε ε ρι ρε ε μ τε ρι ρε ρι ρε ε

εμ

Ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε χε ε ε ε

ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A Πα α α α α α α α α γι Νη ι ι ε

Πα ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος Ι σχυ Νη

ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

T ο ο ο το ο ο ο το ο ο ο ο ο ο

το ο ο ο το ο ο ο τε ε ε ε

τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρε ε ρε ε

εμ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε ρου τε ε

ε το ο ο ο το ο ο ο το ο ο το ο

τε ε ε ε ρι ρε ε μ τε ρι ρε ρι ρε ε

εμ

ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ

υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α ρα α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι ρι ι α α α γι ι ος

α θα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α α

Κράτημα

A λε ε ε ε ρα α λε ε ρα α λε ε

ρα α λε ε ε λε ρα α ε λε ρα α ρα α λε ε

ε τε ρι ρε ε ρε ε ρε ε τε ε ε

τε ε ε τε ρι ρε ε ρι ρι ρι ρε ε
 ε ε ρι ρι ρι ρε ρε ε ε ρι ρε ρε ε
 ε ε εμ τε ρε ε ρι ρε ε ρου τεμ
 τε ρε ε ρι ρε ε ρου ου ου τε τε
 ρι ρε ρι ρε ε ρι ρε ε ε ρι ρε ε
 ε ε ρι ρι ρι ρε ε εμ
 ε ε ε ε ε ε γε ε ε
Α θα α α α α α α α α α α α χα α
 α α α α α α α να το ο ο ο ος
Ε λε ε ε ε ηε ε ε ε ε ε ε
 η η η η η η η ηε η Ε λε ε ε η η
 σο ον η η μα α α α α α α α α α
 α α α α α α α χα α α ας
 Δε ε ε ε ε ε γε ε ε Δυ υ υ υ υ
 υ να α α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ις

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Σῶσον με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος π̄ ᾱ — Κε ρ

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας και δι α τη
ρη ησαις η μας α πο της γε νε α ασ τα αυ τη ης
και εις τον αι ω να

Στίχ. Σῶσον με, Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος
ο τι ο λι
γω θη σαν αι α λη θει αι α πο των υι ω ν των
αν θρω πων

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας και δι α τη
ρη ησαις η μας α πο της γε νε α ασ τα αυ τη ης
και εις τον αι ω να

Στίχ. Κύκλω οἱ ἄσεβεῖς περιπατοῦσι
κα τα το υ ψος σθ
ε πο λυ ω ρη σας τς υι ο υ των αν θρω πων

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Πρξ. ιστ' 16-34)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν τῶν ἀποστόλων εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἣτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλῳ ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὖσι. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν, πολλάς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφῶς ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνον τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι. Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἀνεῳχθῆσαν τε παραχοῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλη ὁ Παῦλος λέγων· Μηδὲν πράξεις σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γάρ

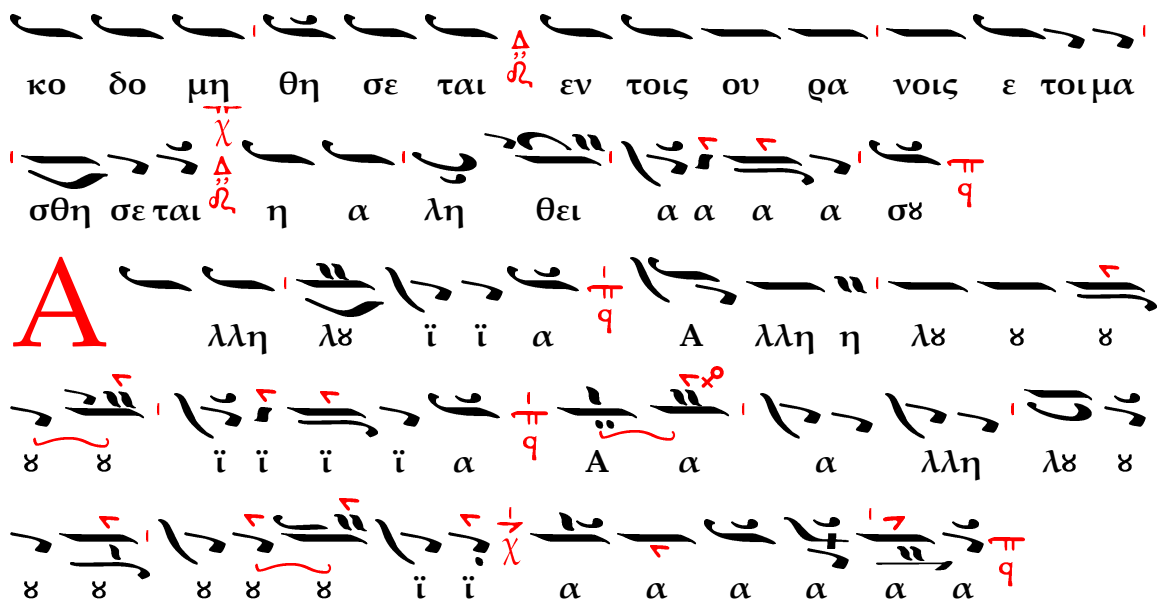
ἔσμεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα, καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιᾶτο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος Πάφ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α
 χ Τα ε λε η σϑ Κυ ρι ε εις τον αι ω να
 α σο μαι εις γε νε αν και γε νε αν α πα
 γγε λω την α ληθει α α αν σϑ εν τω στο μα
 τι ι ι ι μϑ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α
 χ Ο τι ει πας εις τον αι ω να ε λε ος οι

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (θ' 1-38).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ραββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νῦξ ὃτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾶ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ὅτι ὁμοῖος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνεώχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέ μοι· Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα. Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. Ἦν δὲ σάββατον ὃτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος

ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; Πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀμαρτωλὸς ἐστίν. Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστίν οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; Πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον· Σὺ εἶ μαθητῆς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμέν μαθηταί. Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωϋσεὶ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἶδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἀμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ἦ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου· εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἦκουσεν Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρῶν αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Καὶ τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἐώρακας αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

Ἦχος ἰβ' Δι. ς

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Πα

O ι τα α α α α α α α α α α Χε ε ε

Πα ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε λι ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου

Χε ε ε ε ε ε ρου ου βι ι ι ιμ μ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Κε λι ε μ υ υ σι ι κω ω ως ει κο νι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει κο

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει κο νι ι

ι ι ζο ον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι τη ζω

ο ο ο ο ο ο ποι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω

ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α χα α

α α α τρι α α α α α α α α δι ι ι

ι ι ι ι ι τον τρι σα α γι ι ον

υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ο ον προ σα

α α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο ο σα

α α α δο ον τε ε ες πα σαν τη ην βι ι

ο τι κη η η η η η η η η η ην α πο

ο θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε

θα α α α α α με ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι

μνα α α α α α α α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω τον Βα α α σι λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α

Των ο ο ο ο ο λωων υ πο ο δε ε ξο

ο ο ο με ε ε νοι

Ταις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με

ε νο ον τα α α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη

λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α α

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦπίκλῃν Ἀρβανίτη.

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Πα ρα α σχα Κυ υ υ υ ρι ι ε

Πα ρα σχα Κυ υ υ ρι ε

Π ^{Κε} α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε _{υ̇ ρ̇}

Π ^{Κε} ^{Δι} α ρα α α σχϞ Κυ ρι ε _{Δ̇ ρ̇}

Π ^{Πα} α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε _{π̇ ρ̇}

Π ^{Πα} α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε _{π̇ ρ̇}

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ε _{π̇ ρ̇} ἦ

Σ ^{Πα} οι Κυ ρι ι ε _{π̇ ρ̇}

Κ ^{Πα} αι τω Πνευ μα τι ι ι σϞ _{π̇ ρ̇}

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε

η η ι σχϞ μϞ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω _{υ̇ ρ̇}

μα ^{Δι} α α α α μϞ ^{Πα} και κα τα φυ γη η μϞ και _{Δ̇ ρ̇}

ρϞ υ υ υ υ υ υ στης μϞ _{υ̇ ρ̇}

Π ^{Πα} α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ _{π̇ ρ̇}

μα ^{Κε} Τρι ^{Δι} α δα ο μο Ϟ Ϟ Ϟ σι ι ον _{υ̇ ρ̇ Δ̇ ρ̇}

και ^{Πα} α χω ω ω ω ω ω ρι στον _{π̇ ρ̇}

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ

καὶ γῆς, ὀρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε ^{Πα} [ⓧ] λε ον ει ρη η νησθυ σι ι αν αι νε σε
 ως ^υ ^ϛ

Κ ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ ^ϛ ^υ ^ϛ

Ε ^{Κε} ^{Δι} χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον ^ϛ ^ϛ ^ϛ

Α ^{Πα} [ⓧ] α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι ^ϛ ^ϛ ^ϛ ^ϛ ^ϛ

και ον ^υ ^ϛ

Α ^{Πα} ^ϛ γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος ^ϛ ^ϛ ^ϛ ^ϛ ^ϛ

Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και η
 γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοι οis υ ψι
 σοis ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε
 νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν
 να α α ο εν τοis υ ψι ι ι ι ι
 ι ι σοis

A α α μην **A** α α α μη ην

Σ ε ε υ μν ς ς ς ς ς μεν σε
 Ευ λο γ ς ς μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ
 υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με
 θα α α α σου ο Θε ο ο ο ο ο ο
 ο ος η μων

(β' Νοεμβρίου , α 45' , I.A.)

Τῇ Κυριακῇ τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως, παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου.

Ἦχος Πά ρ πεντάφωνος φθορικός

O α γγε λος ε ε βο ο ο ο ο ο α

τη η η Κε ε χα ρι ι τω ω ω με ε ε ε ε
 νη α γνη η Παρ θε νε ε χαι αι αι αι ρε ε
 ε ε ε και πα α α α α α α α α α λιν
 ε ε ε ε ρω ω ω ω χαι αι αι αι ρε ο σος
 Υι ος α νε ε ε ε στη τρι η η η η με ε
 ε ρο ο ο ος ε εκ τα α α α α α φου

καὶ ἄλλως

Ο α γγε λος ε ε βο ο ο ο α τη η η
 Κε χα α ρι ι τω με ε ε ε ε ε ε νη
 α γνη Παρ θε νε ε χαι αι αι αι ρε και πα α
 α α α α α λιν ε ρω ω ω ω χαι αι αι αι αι
 αι αι αι ρε ο σο ος Υι υι ο ο ος α
 νε ε ε στη τρι ι η η η με ε ε ε ρος ε εκ
 τα α α α α α α φου

Φ ω τι ι ι ι ζου φω ω τι ι ι ι ζου
 η νε ε α α Ι ε ρϑ ϑ ϑ ϑ σα α α α

λη ημ η γα αρ δο ο ο ο ξα Κυ υ ρι ι
 ι ι ου ε πι σε ε ε ε ε ε ε α α
 α α νε ε ε ε τει ει ει ει λε χο ο ο ο
 ρε ε ε ευ ε ε ε ε νυν και αι α γα α
 α α λλα Σι ω ω ων συ υ υ δε ε ου δε
 ε Α α α γνη η τε ε ε ε ε ερ πα ς
 ς ς Θε ο το ο ο ο κε ε εν τη ε γε ε
 ε ε ε ε ε ερ σει ει ει ει ει ει πα ς το ο
 ο ο κς ς ς ς σς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

Ἐτονίσθη τῷ Πάσχα δ' Ἀπριλίου , βί', ἐξηγήθη κή Μαΐου , βια' . I.A.

Τῇ Κυριακῇ τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως, παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

Ο Πα α α α α α γγε λος ε ε βο ο ο α
 τη η η Κε χα α ρι τω με ε ε ε νη Α
 γνη η η η η Παρ θε νε ε χαι αι αι ρε

και αι αι πα λι ιν ε ρω ω

ἐτέρα θέσις:

και πα α α λιν ε ε ρω ω ω

χαι αι αι αι ρε ο σο ος Υι υι ο ος α νε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπη η η τρι ι

ι η με ε ρος εκ τα α α α φου

Φ ω τι ι ι ι ζ ς ς ς ς φω ω ω

τι ι ζ ς η νε ε α α Ι ι ι ι

ε ε ρ ς ς ς ς ς σα α α λημ η

γαρ δο ο ο ο ξα α α α Κυ υ υ υ ρι

ι ς ε πι σε ε ε ε α α νε ε

ε ε ε τει ει ει λε χο ο ο ο ο ο ο

ρε ε χο ο ο ρε ευ ε ε ε νυ υ υ υν

και α α α γα α αλ λου ου Σι ι ω ω ων

συ υ υ υ υ υ υ δε ε συ υ υ δε ε

Α α α γνη η η η τερ πα Θε ο ο το

Δι Πα
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο κε ε ε ε εν
 τη η ε ε ε γε ε ε ερ σει ει ει ει ει τρ
 ς το ο ο ο κς ς ς ς σς ς ς

Ἐτονίσθη τῷ Πάσχα τοῦ , βαΐ ἔτους. I.A.

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πά ρ

Πα
 ω ω ω ω μα α α α α α α α α
 Ζω Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Πα
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Νη
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Πα Ζω Μ Πα
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 σω ω μα Χρι ι στς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
 Π ρ
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε τα α λα α α
 Νη Πα
 α α α α α με τα λα α α α ια α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 Μ
 α α α α α α α βε ε ε ε με ε

Πα
 τα λα α α α βε ε τε ε ε ε ⁹ πη γη η
 η η η η η η η η η η η ης α α α
Δι
 α α α α α α α α α α α α α α α
Κε
 α α α α α χα α α α χα α α α α α α
Πα
 α α α α α α α α α α α α α α χα
Δι
 α θα α να αα α αα α α α α α α α α
 θα να α α α α α α τϝ ϝ ϝ ϝ ⁹ γε ε
 ε ε ε ευ σα α α γε ευ σα α α σθε ⁹
Πα
 Α λει ε ε λει λει ρα ρα λει ρα λει ε ε ε τα
Μ
 λει ε λει λει ρα ρα λει ρα λει λει ρα ρα λει ρα
Ζω
 λει ρα λει τα λει ε ε ρα λει ρα λει ε λει ρα ρα
Νη
 λει ρα λει τε λει ρα ρα λει ρα λει λει ρα ρα
Πα
 λει ε λει ρα λει ρα ρα λει λει ρα ρα λει ε τε
 λει ρα λει ρα ρα λει λει ρα λει ρα ρα λει
 ρα α α λει τε ε ε λει ρα α α λει ρα ρα λει
 ρα α λει τε ε λει ρα λει λει ρα ρα λει ρα λει λει

ρε ε ρε ρε ρε ρε τε ρι ρε ρε μ ε ρε ρε ρι ρε ρι

ρε ρι ρε ρε ρε εμ

χε ε ε ε ε ε ευ σα α α γε ευ σα α α σθε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Πα φ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι θ

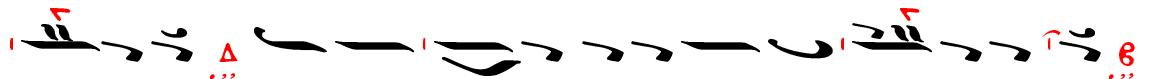
Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

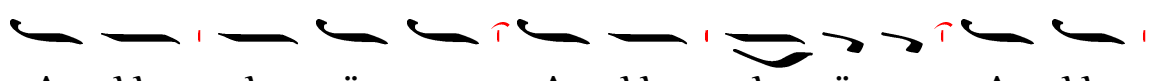
ως σα Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σα ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σα με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

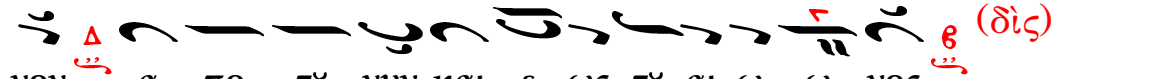
 με εραν με λε των ταςτην δι και ο συ υνην σα

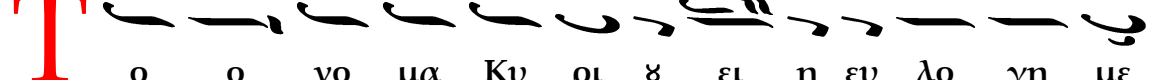
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ

 αι ω ω νο ο ος